

BOGDAN PETRE

IUBITA MEA,
HAI SĂ FIM LIBERI!
(SEXUAL)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PETRE, BOGDAN

Iubita mea, hai să fim liberi! : (sexual) / Bogdan Petre.

Timișoara : Stylished, 2019

ISBN 978-606-9017-53-1

821.135.1

Editura STYLISHED

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40)727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

www.noiceditim.ro

Cuprins

- 7 Dragostea mea, te rog să mă ascuți!
- 11 Te rog, înțelege că noi doi suntem programați diferit!
- 16 Vreau să începi să gândești puțin ca mine, ca un bărbat!
- 20 Te rog să mă ierți și să mergem mai departe!
- 31 Trebuie să renunțăm amândoi la orgolii!
- 34 Hai să fim sinceri unul cu celălalt!
- 41 Hai să ne înfruntăm adevărurile sincere și deschis, față în față!
- 47 Ce-ar fi să nu mai existe tabuuri între noi?
- 56 Hai să învățăm amândoi să punem capăt unui conflict!
- 62 Hai să scoatem toate frustrările din noi și s-o luăm de la zero!
- 68 Relația de durată sau căsnicia este o luptă!
- 75 Avem destule, e vremea să fim mai fericiți!
- 80 Hai să fim noi înșine, din nou!
- 85 Te voi iubi și mai mult și îmi voi manifesta și mai mult iubirea pentru tine!
- 88 Vreau să cunoști cele șase limbaje ale iubirii sau ce înseamnă iubirea pentru noi!
- 94 Vreau să ne îngrijim și să arătăm mai bine, așa cum făceam la început!
- 99 Vreau mai mult timp pentru noi și sex mai des pentru amândoi!
- 105 Mă va preocupa mai mult orgasmul tău și împlinirea ta erotică!
- 108 Hai să descoperim puțin jucăriile erotice!
- 110 De ce n-am încerca sexul anal?
- 113 Vreau să te văd având squirt!
- 118 Gelozia nu este pentru noi!
- 125 Hai să facem sex într-un spațiu public!
- 128 Ce poate fi rău într-un masaj erotic?

- 133 Monogamia este, aproape întotdeauna, o iluzie!
 140 Hai să avem o relație bio!
 145 Vreau s-o facem în trei!
 150 Hai să ne facem poze deocheate și să ne sexting-uim și noi!
 154 Să începem cu cybersexul!
 156 Am putea să ne facem un cont pe un site de dating sau de swing!
 159 Hai să ieșim din lumea virtuală în lumea cu adevărat senzorială!
 167 La un moment dat, am putea merge într-un club de swingers!
 173 Avem nevoie de timpul și de spațiul nostru!
 178 Uite ce gândesc eu despre relațiile deschise!
 185 Sentimentul de libertate maximă cu sex și dragoste, poliamoria!
 195 Relațiile tolerate, alternativa la despărțire!
 203 Hai să evoluăm împreună!

Dragostea mea, te rog să mă asculți!

Iubirea mea, am încercat de nenumărate ori să-ți vorbesc, dar de fiecare dată mi-a fost frică și să deschid discuția. Am încercat în mai multe rânduri să fac lucrul ăsta, sub o formă sau alta, dar am văzut că te iriți imediat și realmente îmi este teamă că vom ajunge iar la o răceală teribilă între noi, cum s-a întâmplat, din păcate, de atâtea ori.

Nu vreau să mă înțelegi greșit, nu vreau să te rănesc, să te fac să suferi sau să pricepi lucrurile exact invers. Te iubesc la fel de mult ca înainte, îmi doresc la fel de mult să facem totul împreună și să ne fie bine, nouă, familiei noastre, Iuliei și lui Victor. Dacă nouă ne este bine, atunci putem face să le fie bine și copiilor noștri. De fapt, asta e și ideea: vreau să ne fie și mai bine și să ne bucurăm și mai mult de viață!

Dragostea mea, îți mai aduci aminte cât ne iubeam și ce sex nebunatic făceam la început? Prindeam fiecare ocazie și ne retrăgeam imediat ca să ne facem de cap. Făceam o groază de nebunii sexuale, exploram tot felul de chestii, ne simțeam mereu liberi și nu ne păsa de nimeni și de nimic. Ne uitam împreună pe net la filme, să le zicem pe nume... porno, și nu ne păsa! Conta doar să ne simțim bine. Trăiam atât de sincer, atât de intens și era atât de frumos totul. Nu știam decât unul de celălalt, de noi și de iubirea noastră.

Trebuie să înțelegi că și acum te iubesc la fel de mult și, chiar dacă clipele de nebunie nu mai sunt

atât de dese sau câteodată lipsesc cu desăvârșire, am momente când numai la ele mă gândesc. Știu că deja începi să mă condamni, deja ești pregătită să urlî la mine, dar, te rog, ascultă-mă înainte de a țipa, de a mă categorisi... pentru că... te rog să ai încredere în mine!

Îți voi părea, brusc, cinic și dur. Nu sunt deloc așa. Însă am ajuns să mă simt ca și cum aș trăi fără libertate, fără nebunie, fără distracție adevărată. Simt că îmbătrânesc și nu mai am parte de viață. Știu că este posibil ca tu să nu simți asta sau, dacă o simți, o simți foarte rar și imediat îți suprimi „pornirea”. E posibil să crezi că ești deținătoarea adevărului absolut.

Draga mea, prin tot ceea ce îți voi scrie în continuare nu voi urmări să te conving de nimic. Nu vreau să-ți impun nimic, nu vreau să te schimb, ci să ajungi tu singură la concluzia că poate este mai bine să facem o mulțime de lucruri care să ne ajute să progresăm, să fim mai fericiți, să ne bucurăm de viață altfel decât până acum, dar tot împreună. Dacă nu riscăm acum o conversație despre intențiile sau dorințele noastre și nu ne vom intersecta cumva așteptările, nu va fi deloc în regulă. Sunt convins că unul dintre lucrurile fundamentale într-o relație este comunicarea. Fără comunicare nu progresăm, chiar dacă, în lipsa ei, unul dintre noi se poate simți confortabil, mai nestresat, fără bătaie de cap.

Nu e vorba de un drum diferit, nu e vorba de a face numai ce doresc eu, de a satisface numai nevoile mele, ci de a ne asculta și înțelege diferențele și de a împlini nevoile amândurora. În general, amândoi

suntem de părere că, pentru a ne depăși diferențele de opinie, trebuie mai întâi să ni le ascultăm, apoi să găsim împreună o cale de mijloc. Din păcate sau fiindcă așa e firesc, de multe ori, unul dintre noi acceptă necondiționat varianta celuilalt. Asta se întâmplă aproape întotdeauna când e vorba de mâncare, îmbrăcăminte, decizii privitoare la școala copiilor și altele. De data asta însă, subiectul e mai delicat. Sau, mă rog, e un subiect pe care societatea în care trăim, educația, tabuurile l-au făcut să pară mai special, mai greu abordabil.

Nu pornim pe un drum ușor, nici scurt... Din contră, este un drum care implică din partea amândurora înțelegere maximă, toleranță, inteligență, inteligență emoțională, efort continuu de autodepășire, un efort în general. Însă, ca în multe alte situații, efortul și munca noastră merită sacrificiul, iar partea ușoară a lucrurilor este că tot ceea ce facem, facem împreună, la bine și la rău. Este un drum pe parcursul căruia eu cred că ne vom întări și vom deveni și mai puternici și cu o poveste care bate filmul. Este un drum greu, dar nu imposibil, pentru că este vorba de căutarea fericirii ca *target* măreț și de a depăși banalitatea, mediocritatea și simplitatea celor mulți.

Crede-mă că acum simt puternic dorința de a discuta acest subiect cu tine. M-am documentat foarte mult, am vorbit, cât mai discret, cu diverse persoane și am aflat multe lucruri interesante. E foarte posibil ca și tu să-ți fi pus, la un moment dat, problemele pe care le ridic eu azi, să fi simțit ce-am simțit și eu, să ai dilemele pe care le-am avut și eu, să te exciți cum

m-am excitat și eu. Poate că da, poate că nu. Poate ți-a fost frică să începi discuția cu mine, gândindu-te că deschizi un subiect sensibil, pe care eu nu l-aș putea controla sau l-aș interpreta greșit – o adevărată Cutie a Pandorei – exact așa cum îmi este mie acum frică să nu se întâmple cu tine.

Mai presus de toate, vreau să știi că nu ai nicio vină, nu ai motiv să crezi că ai făcut ceva nepotrivit. Nu te acuz de nimic, nu este vorba de asta. Sunt sigur că am fi ajuns oricum, la un moment dat, în această situație, dacă nu într-una cu adevărat dificilă.

Nu vreau să mă înțelegi greșit ori să te rănesc în vreun fel prin ceea ce îți voi spune, pentru că te iubesc și astăzi la fel de mult ca la început.

Am ajuns să simt că trăiesc fără libertate, fără nebunie, fără distracție adevărată.

Nu vreau să-ți impun nimic, nu vreau să te schimb, ci să ajungi tu singură să crezi că este mai bine să apelăm la o mulțime de lucruri care să ne facă mai fericiți.

Știi că-ți va fi greu, dar trebuie să mă asculți, pentru că și tu știi că, pentru a ne fi bine amândurora și a ne depăși diferențele de opinie, trebuie să ne ascultăm și să găsim împreună o cale de mijloc.

Nu ai nicio vină pentru ceea ce-ți spun. Tot ce vreau este să ne fie și mai bine și să ne bucurăm și mai mult de viață!

Te rog, înțelege că noi doi suntem programați diferit!

Dragostea mea, de mic îmi plăcea să mă joc cu mașinuțele, exact așa cum lui Victor îi place să se joace pe calculator. Surorii mele, Ioana, îi plăcea să se joace cu păpușile, așa cum Iulia noastră se maimuțărește cu Barbie pe tabletă și se joacă cu trusa ta de machiaj toată ziua. Și părinții mei, și noi, considerăm că diferențele acestea sunt firești.

Acum, la maturitate, ție îți place la nebunie să mergi la *shopping* în mall, pe când eu nu suport să mă plimb după tine prin magazine. E drept că, de cele mai multe ori, nu-ți dai seama cât de grea este corvoada asta pentru mine, pentru că reușesc cu tact să mă preling ușor, ușor după tine. La fel, tu nu suporti lucrurile care, îți explic de fiecare dată, mie mi se par plăcute și normale. Dar acestea sunt probleme banale, pe care, de cele mai multe ori, am reușit să le depășim. E normal ca unele lucruri să le faci tu, iar altele să le fac eu. Am convenit ca eu să mă ocup de facturi, de bugetul general al familiei, iar tu să te îngrijești de casă, aprovizionare și educația copiilor, la fel cum a rămas ca dusul copiilor la școală și la grădiniță să fie o chestiune pe care o stabilim și o facem de la o zi la alta amândoi, în funcție de obligațiile de serviciu.

Și tu îți aduci aminte că nu a fost ușor deloc să ne împărțim atribuțiile. Ne-am certat, ne-am reproșat că unul face mai mult și altul mai puțin, am tot încercat cu notițe, cu mesaje între noi și așa mai departe.

Până la urmă, am reușit să ne împărțim atribuțiile fundamentale echitabil și rațional, iar acum lucrurile funcționează mai bine decât înainte.

De ce crezi că eu înclin să fac anumite lucruri, iar tu, altele? Cu siguranță datorită naturii profesiilor noastre, a educației și a celor învățate de la părinți. În plus, este vorba și de influențele sociale, de faptul că eu am fost învățat să mă comport ca un bărbat, iar tu, ca o femeie. Am fost învățat să nu plâng, ducând cu mine, ca mulți alți bărbați, retragerea în sex, când, de fapt, nu sunt decât un suflet sensibil, blând, care-și dorește afecțiune și iubire. Am fost influențat, ca și tine, de desene animate și de filmele cu prinți și prințese și, subconștient, ni s-a întipărit un *pattern*, însă cu siguranță este și un aspect care ține de natura noastră umană, unul mult, mult mai profund.

Hai s-o spunem verde-n față: mă masturbez de două ori pe zi. Tu... mai ții minte când ai făcut-o ultima oară? Sincer, nici nu știu de ce mă masturbez, dar sigur nu are legătură cu faptul că fac sau nu sex cu tine, ți-am explicat-o de atâtea ori. Cu chiu, cu vai, ai acceptat, până la urmă că, da, mă masturbez lângă tine, în pat. Mai degrabă m-ai tolerat și mă tolerezi și în ziua de azi. M-ai tolerat, gândindu-te că sunt obsedat, am o dorință exagerată de sex, în loc să accepți faptul că e normal să fiu diferit de tine. Diferit eu, universal, ca bărbat, de tine, universal, ca femeie, pentru că toți bărbații pe care îi cunosc și cu care am avut posibilitatea de a discuta probleme intime mi-au recunoscut că se masturbează și acum, la vârsta noastră. Chiar și eu m-am mirat de asta... Și, nu, nu este deloc anormal

și nici nu duce la orbire – ha, ha, ha! Nu are legătură cu reputația mea, nu mai este un subiect tabu, nu ne afectează sub nicio formă relația. Este pur și simplu o formă prin care pot avea mai multe orgasme decât tine, pentru că așa îmi place. Este, poate, relația mea sexuală cu mine însumi, cu mâna mea, pentru că noi, bărbații cu penis funcțional, ne masturbăm infinit mai des decât voi, femeile!

Am început cu chestiunea asta pentru că am vrut să-ți fie limpede că între bărbați și femei există diferențe clare, obiective, de la natură, de la Dumnezeu sau de la cine ne-a creat. Eu cred că trebuie să le acceptăm și să le înțelegem.

Este extraordinar că aceste diferențe sunt nu numai fizice, dar și psihologice. „Softul” nostru, sistemul nostru de operare, este diferit. Noi, bărbații – nu doar eu – vrem cu precădere libertate, iar voi, femeile, căutați cu precădere înțelegere și siguranță. Aveți nevoie de grijă, respect, devotament, recunoaștere. Noi avem nevoie de încredere, acceptare, apreciere, admirație și încurajare. Sociologic, istoric, noi, bărbații, suntem învățați să explorăm și să experimentăm mai multe relații, în vreme ce voi sunteți învățate să găsiți cât mai multe în prima relație absolută. Vorbim chiar de drame în istorie, de momente când societatea impunea ca femeile să rămână virgine și să aibă toată viața un singur partener. De momente umiltoare, când, în noaptea nunții, femeia trebuia să-și demonstreze virginitatea, „puritatea”. Toate acestea și-au pus amprenta dramatic asupra memoriei colective a femeilor și, în mod cert, și a bărbaților.

De aceea, cred că este și obligația noastră, ca bărbați, acum, să vă învățăm să vă eliberați, după ce secole de-a rândul v-am ținut sub o dominație nedreaptă.

Și nu cred că este numai un fapt sociologic, istoric acela că femeile își doresc să fie invitate la dans, să li se deschidă ușa, să fie protejate etc. Voi sunteți cele care dați naștere copiilor, căutați protecție și sunteți programate diferit. Nu mai rău, nu mai prost. Diferit.

Fie că este vorba de un tratament nedrept în istorie, aplicat femeilor parțial sau total, tratament care a făcut ca, din generație în generație, să se transmită niște trăsături și etichete, fie de un dat psihologic înăscut, fie de niște comportamente psihologice involuntare, determinate de fiziologia noastră diferită, cert este că suntem diferiți sub unele aspecte. Și asta nu e rău. În definitiv, toți trebuie să „ne cunoaștem pe noi înșine”, să știm ceea ce am primit la naștere, fizic și psihic, ca să știm cum să acționăm, cum să obținem drepturi și obligații egale.

Dacă așa stau lucrurile sub aspect psihologic, este evident că ne deosebim și în ceea ce privește așteptările sexuale. Există o carte celebră, în care autorul spune că noi, bărbații, vrem sex, iar voi, femeile, iubire. Iubirea, atașamentul, reprezintă, cumva, garanția că bărbatul va rămâne alături de femeie și o va ajuta să crească copiii. E o realitate de sute de ani, care azi s-a schimbat, există alte modalități prin care bărbatul participă la creșterea copiilor, dar mecanismul psihologic s-a păstrat. Cum ți-am spus, trebuie doar să cunoaștem și să înțelegem acest fapt, acest dat, pas cu pas.

În copilărie, băieții se joacă cu mașinuțe, iar fetele, cu păpuși. Este clar că există diferențe importante între sexe și la maturitate.

Diferențele dintre bărbați și femei sunt nu numai de ordin fizic, ci și psihologic, chiar profund psihologic, având cauze diverse: sociologice, istorice etc.

Noi, bărbații, vrem mult mai mult sex decât voi, femeile. Tot așa, noi ne masturbăm mai des ca voi, iar această diferență, ca multe altele, trebuie acceptată.

Dacă ar fi să ne luăm după unii autori, bărbații vor, în principiu, sex, iar femeile, iubire.

Vreau să încep să gândești puțin ca mine, ca un bărbat!

Rețetă și cărți

În numeroasele discuții în contradictoriu pe care le-am avut de-a lungul timpului, mi-am dat seama că mie, unuia, mi-a lipsit ceva esențial în comunicarea cu tine. E vorba de un alt lucru fundamental care ne deosebește, dar de data asta mai profund, la nivelul cogniției.

Noi, bărbații, avem mintea mai organizată și gândim mai simplu. Nu eu am descoperit asta, ci am citit-o undeva. Se pare că noi avem totul mult mai clar în minte și, în principiu, nu amestecăm lucrurile. Suntem mai pragmatici și nu facem mai multe lucruri deodată, cum procedați voi, ci unul singur, dar bine.

Există chiar o explicație antropologică pentru asta. Timp de mii de ani, poate, bărbații au vânat, iar femeile au avut grijă de „casă” și de comunitate. Vânătoarea presupune abilități specifice, un focus puternic. „Acasă”, femeile au fost nevoite să îndeplinească sarcini multiple. Imaginează-ți, spre exemplu, o femeie cu un copil în brațe, având grijă de alți doi, amestecând cu lingura în oala cu mâncare, cu o mână udând răsadurile și cu alta hrănind animalele. Realitatea de azi, una care cere *multitasking*, face ca femeile să pară mai adaptate și mai eficiente decât bărbații. Acesta este rezultatul rolurilor tradiționale jucate de femei și bărbați de zeci de mii de ani, iar faptul că un bărbat, atunci când are o sarcină de îndeplinit, este foarte concentrat asupra ei, este tocmai consecința acestei condiționări.

Cea mai importantă deosebire dintre noi este însă una incredibilă, din punctul meu de vedere. Ea

se referă la scopul în care noi, bărbații, folosim comunicarea, spre deosebire de voi, femeile. Se pare că voi o folosiți pentru a vă apropia, a avea contact cu noi, a ne simți cumva prin limbaj. Noi, adică și eu, folosim comunicarea ca să transmitem informații precise. Tot aici intră și faptul că voi sunteți capabile să vorbiți în același timp, una peste alta, și chiar reușiți să vă auziți și să vă înțelegeți în timp ce vorbiți. Mi se pare uluitor, sincer. O adevărată performanță! Explicația este, parțial, tot una antropologică. Femeile au petrecut mult mai mult timp în comunitate decât bărbații, iar abilitățile lor emoționale s-au dezvoltat mai mult și au legătură cu creșterea copiilor și cu protejarea lor. O atmosferă de comunicare, afectuoasă, în sânul comunității, una care să țină copiii în siguranță, v-a dezvoltat profund aceste abilități.

Ideea este că eu, ca majoritatea bărbaților din lumea asta, sunt diferit de tine. Pe mine mă scoate din sărite când vorbești mult și mă obosește teribil când, câteodată, vrei să te ascult, deși impresia mea este că spui tâmpenii. Comunicarea excesivă, pălăvrăgeala, este tot un mecanism de a păstra o legătură emoțională cu celălalt și este explicată tot prin nevoia de siguranță. În momentul în care noi, oamenii, am devenit conștienți de sine și de gândurile noastre, câteodată periculoase, ne-am dat seama că și ceilalți pot gândi la fel de periculos. Este o formă de control pe care, subconștient, vrei să-l exerciți asupra mea. În plus, emoționalitatea femeilor, ca și a ta, este mai mare și are în verbalizare o supapă importantă.

Dar de ce crezi că-ți spun lucrurile astea? Ți le spun pentru că sunt cruciale ca noi doi să ne putem înțelege mai departe și ca tu să înțelegi pe